

FLEBILES ELEGI

Qvibus in obitu

VIRI

PRÆCELLENTISSIMI, AMPLISSIMI

& in toto orbe literario

longe Clarissimi

451

DNI. JACOBI THOMASII,

Eloqvent. Prof. Publ. Comm. Artium Senioris

Colleg. Min. P.P. Collegati, Academiæ Decem Viri, & Subsen.

Pædag. ad D.Thom. Moderatoris fidelissimi, de omnibus & singulis officiis meritissimi,

Ipsò Exeqviarum die, qvi erat XIX. Kalend.

Octobr,

desiderium Capitis abrepti, & piis manibus
observantiam declarant

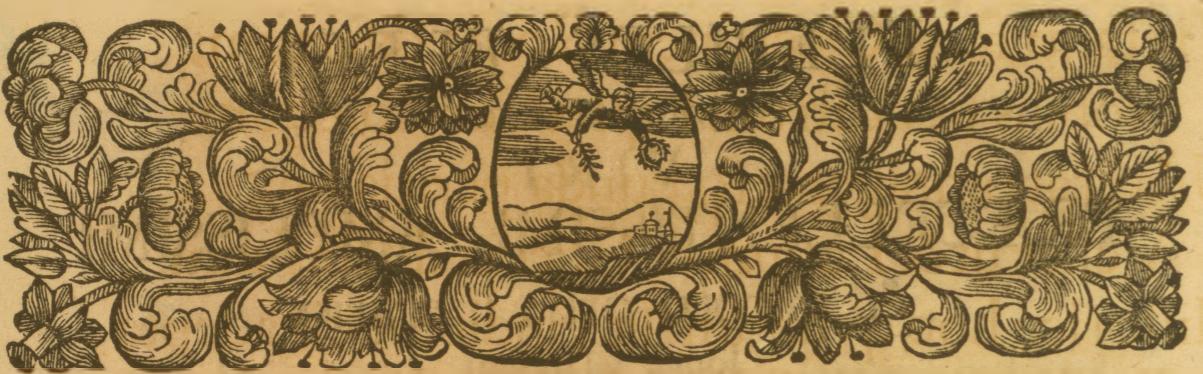
PÆDEVTERII THOMANI

COLLEGÆ ET PRÆCEPTORES

calamo

M. JOH. FRIDERICI LEIBNUZII, COLL. III.

LIPSIAE,
LITERIS CHRISTIANI SCHOLVINI.

PRoh dolor! ô nostris jactura gravissima Musis!
Imbribus ah! salsis ora rigate, genas;
THOMANÆ Musæ, (qvid enim nisiflebile restat?)
Pectora vestra gravi plangite aperta manu;
Ferali virides hederas mutate cupressu,
Et scis sis qvestus nunc date signa comis.
Est fatofunctus THOMASIUS, ah dolor! ille
Maximus ingenio, maximus arte, gravis
Vir, pius & prudens, virtutis amator & æqui;
Annosqvi Pylios vivere dignuserat.
Mortuus ecce jacet Vester Dux optimus, ille
Cujus vos docuit cura, fides, studium.
Occubuit Magnus vestri protector honoris,
Occubuit vestræ firma columna Scholæ.
Nec fletis surdis, respondent fletibus omnes,
Antè qvibus facie aut nomine notus erat.
Lipsia tota dolet, tanto viduata Magistro,
Flet pietas, probitas, flet qvoqve cana fides.
Lipsiacifuit ille decus, columenqve Lycei,
Et fuit is Sophici Tiphys & alpha chori.

Vix

Vix tanti fecit Ciceronem Roma disertum,
Nobilis ut nostrum Lipsia Chrysologum.
Una erat omnigenæ fœcunda peritia lingvæ,
Velle ut & Latium & Græcia docta suum.
Historice hoc quantum sit vindice lucis adepta,
Publica cum scriptis pulpita testis erunt.
Alter Dresserus fuit hic, Camerarius alter;
Viva, ingens nobis Bibliotheca fuit.
Mens stupet elingvis, nec idonea verba seqvuntur,
Credo, qvia nostro carmine major erat.
Imò ceu Phœbus collustrat lumine terram,
A terrâ haud qvicqvam luminis accipiens;
Sic non laude cluit nostra, sed fama, per orbem
Terræ, nos potius maëstas honore suo.
Ipse sibi solus carmen, sibi fama manebit,
Non melius poterit qvam proprio ore cani.
Tantò orbata Viro lugent Academica tempe,
Pulpita nunc sqivalent, docta cathedra filet.
Sanè si Parcas posset superare Suada,
Nontumulus tanti clauderet ossa Viri.
Ast nil terribili valuit subducere morti,
Nostraqve vota nihil, nil valuere preces.
Qvis vetet in lacrymas ergo prodire profusas,
Abjeclâqve chely lessum iterare gravem?
Non hoc de nihilo est, summi qvod Rector O.
lympi
Egregium meritis abstulit orbe Virum.

Ast

Ast qvid in utilibus tempus consumo querelis?

Solari moestos nulla querela potest.

Haud opus est lacrymis, opus haud singultibus ullis,

Vivit adhuc, vivit, Musa vetatque mori.

Nemo illum lacrymis decoret, nec funera fletu

Faxit; cur? volitat fama per ora Virum.

Hac vivit nobis, supereft dum vita, suumque

Cum Phyluræ æternum nomine nomen erit.

Et restant alia afflictæ solatia menti,

Qvam desiderii publica fama sui.

Nil ultra corpus morti concescit, & ossa;

Ast animæ nullam vim Libitina tulit.

Hac meliore sui nunc vivit parte superstes,

Gaudia que in cœlo non moritura capit.

Inque subinde suis renovat se gloria Natis,

Illorum laudes fama loquetur anus.

